

Regeringsrätten

Rättsfall

Fråga om tidsvinstberäkning vid resa med bil skall påverkas av att arbetstagaren har förskjuten arbetstid. RÅ 1986 ref 11

Besvär av TI angående G:s inkomsttaxering 1978.

G var anställd på Volvo Torslandaverken. Den ordinarie arbetstiden på arbetsplatsen var kl 06.24—15.18. Mellan Volvo och G hade träffats avtal om en i förhållande till den ordinarie arbetstiden på arbetsplatsen förskjuten arbetstid. Under beskattningsåret var hans arbetstid mellan kl 07.00 och kl 15.54. Med denna arbetstid gjorde han en daglig tidsvinst överstigande en och en halv timme vid resa med bil i stället för med buss. I sin självdeklaration yrkade G vid beräkning av inkomst av tjänst avdrag med 2 517 kr avseende beräknad kostnad för bilresor till och från arbetet.

TN medgav avdrag med 790 kr för kostnader för resor med allmänt kommunikationsmedel.

Hos LR yrkade G avdrag enligt deklARATIONEN. Till stöd härför anförde han bl a att han hade förskjuten arbetstid för att kunna lämna sin dotter på daghemmet och att det därför inte fanns några kollektiva trafikmedel med vilka han kunde komma till arbetet i rätt tid.

LR yttrade: Av utredningen i målet framgår att G:s faktiska arbetstid är kl 07.00—15.54. G har uppgett att allmänna kommunikationer som passar hans arbetstid saknas. Motiven för det avtal som träffats mellan G och arbetsgivaren om förskjuten arbetstid har ansetts ovidkommande, och LR finner därför att förutsättningar föreligger för att medge avdrag för kostnader för resor med egen bil. — G är således berättigad till yrkat avdrag med 2 517 kr för kostnader för resor.

TI överklagade hos KR och yrkade att G skulle medges avdrag för resor till och från arbetet med 790 kr i stället för medgivna 2 517 kr.

KR i Gbg yttrade: I målet är ostridigt att G, om han följt den ordinarie arbetstiden, inte skulle ha gjort en daglig tidsvinst av en och en halv timme vid resa med bil mellan bostad och arbetsplats i stället för med allmänt kommunikationsmedel. Den omständigheten att G av privata skäl valt att förskjuta ar-

betstiden för att klara barnpassning kan inte medföra att tidsvinstberäkningen skall ske med utgångspunkt i annan tid än ordinarie arbetstid. Han är därför inte berättigad till avdrag för kostnad för resor till och från arbetet beräknade efter färd med bil.

Hos RR yrkade G avdrag för kostnader för resor med bil mellan bostaden och arbetsplatsen med ett belopp som slutligen angavs till 2 080 kr.

RR yttrade: Enligt punkt 4 av anv till 33 § KL har skattskyldig rätt att dra av skäligen kostnad för resor till och från arbetsplatsen, där denna varit belägen på sådant avstånd från hans bostad att han behövt anlita och även anlitat särskilt fortkaffningsmedel. Enligt de av riksskatteverket fastställda grunderna för avdragsrätt när den skattskyldige använder egen bil för resor till och från arbetsplatsen bör skäligen avdrag för bilkostnader medges under förutsättning bl a att det av omständigheterna klart framgår att användandet av bil i stället för allmänt kommunikationsmedel regelmässigt medför en tidsvinst av minst en och en halv timme sammanlagt för fram- och återresa.

Den normala arbetstiden på ifrågavarande arbetsplats var 06.24—15.18. På G:s begäran var emellertid hans arbetstid förskjuten så att han dagligen började arbeta 07.00 och slutade 15.54. Tiden 07.00—15.54 måste anses utgöra G:s ordinarie arbetstid. Tidsvinstberäkningen skall därför ske med utgångspunkt i denna förläggning av arbetstiden. Utredningen i målet visar då att han regelmässigt gör en daglig tidsvinst av minst en och en halv timme vid resa med bil mellan bostad och arbetsplats i stället för med allmänna kommunikationsmedel. Han är därför berättigad till avdrag för yrkad kostnad — 2 080 kr — för resor till och från arbetet med bil. (Dom 25.3. 1986)

Anm.: Se RÅ 1969 Fi 1165; RÅ 1975 Aa 299; RÅ80 1:89; K 74 1:79; K 79 1:48.

Vanlig verksamhetsort för skogsarbetare på en större jordbruksfastighet. RÅ 86 ref 13

Besvär av J angående inkomsttaxering 1982.

J, som var bosatt i Dalby, Lunds kommun, var anställd som skogsarbetare hos Håckeberga Säteri Aktiebolag, Genarps församling, Lunds kommun. Han uppbar av arbetsgivaren traktamente enligt gällande kollektivavtal under 204 dagar med 3 366 kr och yrkade i sin självdeklaration avdrag för kostnader för hållande av matsäck med motsvarande belopp.

TN vägrade avdraget.

Hos LR yrkade J att bli taxerad enligt deklarationen.

LR liksom, efter överklagande, även KR i Gbg ansåg att de platser där J utfört sitt arbete hos Håckeberga Säteri Aktiebolag fick anses utgöra hans vanliga verksamhetsort. Med hänsyn härtill medgavs inte avdrag för hållande av matsäck.

J gick vidare till RR, som yttrade: Enligt punkt 3 av anv till 33 § KL äger skattskyldig, som är anställd i enskild tjänst, rätt till avdrag för den ökning i levnadskostnaderna som han fått vidkännas på grund av att han vistats utom sin vanliga verksamhetsort. Ökningen i levnadskostnaderna skall anses ha uppgått till beloppet av den av arbetsgivaren utgivna ersättningen, om denna inte överstigit det s k normalbeloppet.

Av utredningen i målet framgår följande. J, som är bosatt i Dalby, Lunds kommun, var under beskattningsåret anställd som skogsarbetare hos Häckerberga Säteri Aktiebolag, Genarps församling, Lunds kommun. Enligt länsanvisningarna 1982 för Malmöhus län är Genarps församling inte hänförlig till tätorten Lund. J utförde körslor med skogstraktor och hans arbetsplatser växlade inom säteriets markområde, som omfattar ca 4 000 ha. Hans bostad ligger ca 13 km från säteriets gräns. Arbetsgivaren gav honom instruktioner om arbetets utförande via kommunikationsradio. J färdades i egen bil mellan bostaden och de olika avverkningsplatserna, där skogstraktorn var uppställd. Vägavståndet mellan bostaden och arbetsplatserna uppgick till 17—28 km enkel resa. Den dagliga bortovaron från hemmet översteg tio timmar. Från arbetsgivaren uppbar han traktamentsersättning enligt gällande kollektivavtal under 204 dagar med 3 366 kr och tillgodoförde sig i deklarationen avdrag för kostnader för hållande av matsäck med motsvarande belopp. Enligt kollektivavtalet utgår traktamentsersättning till arbetstagare med varierande arbetsplatser, när vägavståndet från arbetstagarens bostad till arbetsplatsen överstiger fyra km och bortovaron från hemmet överstiger sex timmar i följd. Med godtagbar bostadsort jämställs enligt en protokollsanteckning i avtalet av arbetsgivaren fastställd stationeringsort. Såvitt framgår av utredningen har överenskommelse inte träffats om särskild stationeringsort eller särskilt tjänsteställe för J.

Vid angivna förhållanden får Dalby anses ha utgjort J:s vanliga verksamhetsort under beskattningsåret. Hans arbetsplatser har varit belägna mer än tio km från Dalby och det yrkade avdraget för fördyrade levnadskostnader understiger det enligt riksskatteverkets anvisningar om normalbelopp gällande högsta avdragsbeloppet. På grund härav är J enligt bestämmelserna i punkt 3 av anv till 33 § KL berättigad till avdrag för fördyrade levnadskostnader med yrkat belopp. (Dom 20.3.1986)

En ledamot av RR ville inte bifalla J:s besvär och anförde bl a:

För att nämnda föreskrifter om avdrag för ökade levnadskostnader skall tillämpas fordras, som redan nämnts, att fråga är om resor utom den vanliga verksamhetsorten. Vad som avses med uttrycket den vanliga verksamhetsorten framgår inte av lagtexten. Innebörden har behandlats i en rad avgöranden i rättspraxis och i anvisningar som riksskatteverket (RSV Dt 1976:57) meddelat. Varken i rättspraxis eller i anvisningarna finns någon klar vägledning för bedömningen av detta mål. — — —

För den som, i likhet med J, är fast anställd för skogsarbete på en viss jordbruksfastighet eller en viss grupp av jordbruksfastigheter bör vid tillämpning av de citerade föreskrifterna det område

som fastigheten eller fastigheterna omfattar i regel anses utgöra den vanliga verksamhetsorten. Att platsen för skogsarbetet på grund av arbetets beskaffenhet — liksom för övrigt även gäller arbetet med åkermarken på en jordbruksfastighet — måste variera bör inte föranleda en annan bedömning.

Undantag från vad nu sagts kan tänkas framförallt om det område inom vilket skogsarbetet utförs är mycket stort och avståndet mellan de olika arbetsställena är betydande.

Det sagda kan t ex gälla när området är betydligt större än vad en vanlig verksamhetsort regelmässigt anses kunna omfatta, nämligen ett område vars yttre gräns ligger på ett vägvstånd av 10 km från tjänstestället.

Hur skogsarbetet leds — genom att den anställde får direktiv när han besöker någon viss plats, exempelvis gårdskontoret, eller genom att han får direktiv via en kommunikationsradio — kan inte påverka bedömningen av vad som vid tillämpning av de citerade föreskrifterna skall anses utgöra den anställdes vanliga verksamhetsort. Denna bedömning kan inte heller ändras enbart på den grunden att den anställde enligt gällande kollektivavtal får ersättning för vissa resor mellan bostaden och de platser där han utfört skogsarbetet.

Häckeberga gods är inte så stort att de finns skäl att göra undantag från vad som enligt det anförda regelmässigt bör gälla, nämligen att godsets område skall anses utgöra den vanliga verksamhetsorten för den som är fast anställd på godset som skogsarbetare där.

På anförda skäl finner jag att Häckeberga gods, vid tillämpningen av de citerade föreskrifterna om avdrag för ökade levnadskostnader, skall anses utgöra J:s vanliga verksamhetsort. J är därför inte berättigad till avdrag för ökade levnadskostnader enligt dessa föreskrifter.

Kan make medges avdrag för hela beloppet av havda förbättringskostnader vid beräkning av på honom belöpande hälft av realisationsvinst? RÅ 1986 ref 62

Besvär av TI angående L:s inkomsttaxering 1979.

L förvärvade år 1975 tillsammans med sin maka en villafastighet för 88 500 kr. Genom köpekontrakt den 15 mars 1978 sålde de fastigheten för 205 000 kr.

I sin självdeklaration yrkade L vid beräkningen av realisationsvinsten avdrag för samtliga förbättringskostnader som nedlagts på fastigheten 1975 och 1976 eller 25 011 kr respektive 15 496 kr.

TN avvek från deklarationen och taxerade L för hälften av den realisationsvinst som beräknades ha uppkommit vid försäljningen. Han tillgodofördes därvid hälften av nedlagda kostnader.

Hos LR yrkade L att deklarationen skulle följas.

LR lämnade besvären utan bifall samt yttrade: Vid beräkning av realisationsvinst vid fastighetsförsäljning upptas den erhållna köpeskillingen som intäkt med avdrag för försäljningskostnader, förbättringskostnader etc. Härefter delas uppkommen vinst upp efter ägarandel och påföres säljarna som inkomst. Enligt handlingarna i målet var makarna L lagfarna ägare med hälften var till fastigheten STG 1205 R, vilken sålts under beskattningsåret. Annat ägarförhållande har inte styrkts. Realisationsvinsten vid försäljningen uppgick till 95 825 kr. L skall taxeras för hälften härav, 47 912 kr.

Hos KR vidhöll L sin talan. Han gjorde därvid gällande att han ensam betalt samtliga förbättringskostnader under 1975 och 1976.

KR i Sundsvall yttrade såvitt nu är i fråga: I målet råder ej tvist rörande storleken av de förbättringskostnader som uppgivits ha nedlagts på fastigheten, 25 011 kr 1975 och 15 491 kr 1976. TI har ej heller framställt någon erinran mot L:s uppgift att det varit han ensam som bestritt dessa förbättringskostnader. — Fråga i målet är således om de av L erlagda förbättringskostnaderna vid beräkning av realisationsvinsten skall avräknas som omkostnad endast från hans andel av försäljningspriset. — Vid beräkning av den realisationsvinst som har uppkommit vid försäljning av fastighet får enligt punkt 1 anv till 36 § KL avdrag ske för bl a vad som nedlagts på förbättring av fastigheten. Skattskyldig skall vid beräkning av inkomsten i varje förvärvskälla få tillgodoräkna sig hela den kostnad som han haft för intäkternas förvärvande och bibehållande. L är därför ensam berättigad till avdrag för den förbättringskostnad som han har lagt ner i fastigheten. — Av det anförda följer att realisationsvinsten vid försäljningen av fastigheten för L:s del kan beräknas till 21 501 kr mot den av LR och TN beräknade vinsten 47 912 kr och L:s taxeringar nedsätts i enlighet härmed.

Hos RR yrkade TI att RR skulle fastställa LR:s dom. TI gjorde därvid gällande att — vid beräkning av vinst på grund av avyttring av den L och hans f d hustru tillhöriga fastigheten — förbättringskostnader som var att hänföra till fastigheten i dess helhet skulle anses utgöra för delägarna gemensamma kostnader för vilka de var berättigade till avdrag med hälften var.

RR ändrade inte KR:s dom. (Dom 12.2 1986)

Anm.: Se RÅ 1966 ref 54 och 1976 ref 20 (Skattenytt 1967 s 326 och 1976 s 501) samt 1978 1:68; RÅ78 1:86; RÅ79 1:52 och RÅ82 1:15.

Får rörelsedrivande moderbolag avdrag för förlust vid avyttring av organisationsaktier enligt reglerna för rörelse eller som realisationsförlust? RÅ 1986 ref 52

Besvär av allmänna ombudet (AO) angående Aktiebolaget A. Aktiebolaget A, som ingick som regionföretag i en koncern, förvärvade under 1982 samtliga aktier i bolaget B för 2 Mkr.

A har efter förvärvet drivit företaget som helägt dotterbolag. Under denna period togs obeskattade reserver hem i form av koncernbidrag och beskattad vinst som utdelning. Aktierna som var s k organisationsaktier för A avsågs att under 1984 överlätas till ny köpare.

Köpeskillingen för aktierna avsågs skola motsvara substansvärdet för aktierna på överlåtelsesdagen. Om man utgår från balansräkningen 1983.12.31, blir substansvärdet — räknat efter 100% av beskattat kapital och 50% av obeskattade reserver — cirka 885 000 kr. Säljs aktierna för 885 000 kr, kommer A att åsamkas en förlust vid överlåtelsen av aktierna på 1 115 000 kr.

Denna förlust torde vara att betrakta som förlust vid överlåtelse av organisationsaktier. — Med anledning härav ställde A i sin ansökan om förhandsbesked följande frågor:

Utgör förlusten vid överlåtelsen av aktierna i bolaget, 1 115 000 kr

- a) en avdragsgill kostnad i A:s rörelse eller
- b) en avdragsgill realisationsförlust på aktier?

RSV inhämtade bl a följande: Under åren 1982 och 1983 hade A från B uppburit skattefri utdelning med 872 214 kr resp 130 521 kr samt under år 1983 mottagit koncernbidrag med 1 095 198 kr.

I motiveringen till sitt förhandsbesked anförde RSV:s nämnd för rättsärenden följande. Nämnden har i första hand att ta ställning till om avdragsgillheten för förlust vid avyttringen skall bedömas enligt beskattningsreglerna för rörelse eller enligt bestämmelserna för tillfällig förvärvsverksamhet. — En huvudprincip vid inkomstbeskattningen är att resultatet av en viss bestämd transaktion skall hänföras till samma inkomstslag och förvärvskälla oberoende av om transaktionen leder till vinst eller förlust. Enligt reglerna i KL för inkomstslaget tillfällig förvärvsverksamhet skall vinster och förluster genom inte yrkesmässig avyttring hänföras till detta inkomstslag och behandlas som realisationsvinst respektive realisationsförlust (35 § 1 mom första stycket 5, 36 § första stycket sista ledet och punkt 3 av anv till 36 §). Det står helt klart att en vinst vid försäljning av organisationsaktier och andra aktier vars innehav betingas av rörelse eller annan näringsverksamhet (näringsbetingade aktier) skall beskattas som realisationsvinst. En förlust vid en sådan försäljning måste då få dras av som realisationsförlust om inte uttryckliga bestämmelser i KL föranleder annat.

Rättsnämnden konstaterade å andra sidan följande. — Enligt punkt 5 andra stycket c av anv till 20 § KL skall en förlust på näringsbetingade aktier inte räknas som kapitalförlust. Av detta får anses följa att avdrag för en sådan förlust får göras vid beräkning av inkomsten av näringsverksamheten i fråga. Därmed är emellertid inte sagt att den skattskyldige skulle vara förhindrad att i stället göra avdrag såsom för realisationsförlust enligt 36§ KL. Inte heller hindrar bestämmelsen i 20 § andra stycket sista ledet sådant avdrag. Den utsäger nämligen inte mer än att vad som är kapitalförlust får dras av endast enligt 36 § KL.

— Av det anförda drar nämnden slutsatsen att en skattskyldig generellt har rätt att få frågan om avdrag för förlust vid en inte yrkesmässig avyttring av aktier bedömd enligt reglerna för tillfällig förvärvsverksamhet. Är det fråga om näringsbetingade aktier kan han alternativt begära att avdragsfrågan prövas enligt reglerna för näringsverksamheten (denna möjlighet är inte begränsad till avyttringsfallen).

Rättsnämnden fortsatte. — En förutsättning för att en förlust på aktier skall vara avdragsgill som driftförlust i rörelse är att det är fråga om en verklig förlust. Det får således inte vara fråga om endast en bokföringsmässigt framräknad förlust. För att en avdragsgill förlust skall anses föreligga fordras därför bl a att förlusten inte betingas av en motsvarande värdeöverföring från bolaget i fråga till den skattskyldige. Enligt praxis skall således skattefri utdelning som den

skattskyldige under sin innehavstid uppburit från bolaget avräknas från den bokföringsmässiga förlusten (jfr RÅ 1956 Fi 1776 och RÅ 1973 A 194). Enligt nämndens mening måste samma princip tillämpas om den skattskyldige under innehavstiden har uppburit koncernbidrag från bolaget. — I ärendet är upplyst att A köpte aktierna i B år 1982 för 2 Mkr samt att bolaget under sitt innehav har uppburit skattefri utdelning från B med sammanlagt 1 002 735 kr och koncernbidrag med 1 095 198 kr. De uppburna beloppen överstiger således anskaffningsvärdet för aktierna i B. Vid sådant förhållande är den bokföringsmässiga förlust som kan uppkomma vid avyttringen av dessa aktier inte till någon del avdragsgill som driftförlust i A:s rörelse.

— I fråga om alternativet tillfällig förvärvsverksamhet gjorde nämnden följande bedömning. I punkterna 1 och 2 b av anvisningarna till 36 § KL finns bestämmelser om avdrag vid den realisationsvinstberäkning som skall göras vid en avyttring av aktier. Enligt punkt 3 andra stycket av anvisningarna till nämnda paragraf skall realisationsförlust beräknas på samma sätt som realisationsvinst. Bestämmelserna innehåller inte någon föreskrift om att beräkningen av realisationsvinst på aktier, och därmed alltså även av realisationsförlust, skall påverkas av att den skattskyldige har erhållit skattefri utdelning eller koncernbidrag från det bolag som aktierna hänför sig till. Inte heller synes någon regel med denna innebörd ha utbildats i praxis. Principiella skäl kan också anföras mot en sådan regel. Vid avyttring av aktier i ett bolag med vinstmedel skall överlåtaren i princip realisationsvinstbeskattas för den del av aktiernas värde som beror på vinstmedlen. Tar förvärvaren under sitt innehav ut vinstmedlen i form av utdelning beskattas han i regel för denna. Är förvärvaren på grund av bestämmelserna i 54 § KL (fr o m 1986 års taxering: 7 § 8 mom lagen om statlig inkomstskatt) om skattefrihet för mottagen utdelning — vilka har tillkommit för att förhindra s k kedjebeskattnings — inte skattskyldig för utdelningen innebär detta inte att utdelningen definitivt undgår beskattning utan endast att beskattningen skjuts upp till dess utdelning sker i ett senare led. Mot denna bakgrund finns det inte anledning att behandla utdelningsbeloppet som en tillkommande post vid den realisationsvinstberäkning som sker när förvärvaren avyttrar aktierna. Liknande resonemang kan föras beträffande det fallet att förvärvaren under sitt innehav har tagit ut medel genom t ex koncernbidrag. — Nämnden finner mot denna bakgrund att utdelningen och koncernbidraget inte skall beaktas om A väljer att hänföra avyttringen till inkomstslaget tillfällig förvärvsverksamhet.

Mot bakgrund av det anförda meddelade rättsnämnden följande besked. A har i princip rätt att välja om avdrag för förlust vid avyttring av aktierna i B skall göras enligt rörelsereglerna eller enligt bestämmelserna för tillfällig förvärvsverksamhet. Tillämpas rörelsereglerna skall emellertid den utdelning och det koncernbidrag som A har uppburit från B beaktas som tillkommande poster när resultatet av avyttringen beräknas, vilket innebär att någon avdragsgill förlust inte uppkommer. Vid en tillämpning av bestämmelserna för tillfällig förvärvsverksamhet skall beräkningen däremot göras utan hänsyn till nämnda utdelning och koncernbidrag.

Tre ledamöter av nämnden hänvisade till bestämmelserna i punkt 5 andra stycket c av anv till 20 § KL enligt vilka förlust på aktier inte räknas till kapitalförlust om innehavet betingas av näringsverksamhet som bedrivs av den skattskyldige.

De ansåg därför att A:s rätt till avdrag för förlust skulle bedömas endast enligt beskattningsreglerna för rörelse. Såsom majoriteten funnit medförde emellertid den planerade försäljningen inte någon avdragsgill förlust för sökandebolaget.

Hos RR yrkade AO att RR i första hand skulle förklara att förlust vid avyttringen av aktierna skall få redovisas endast i förvärvskällan rörelse och i andra hand att fråga b) i ansökningen skulle besvaras nekande. Bolaget A

yrkade att i förvärvskällan rörelse redovisad förlust på aktierna skulle beräknas utan avräkning för erhållen utdelning och erhållna koncernbidrag.

RR ändrade inte förhandsbeskedet. (Dom 17.2.1986)

Tre ledamöter av RR anförde andra meningar.

En ledamot fann i likhet med RSV att avdrag för förlust vid avyttringen av aktierna i B får göras enligt antingen rörelsereglerna eller bestämmelserna för tillfällig förvärvsverksamhet. Men eftersom även avdrag för realisationsförlust får anses förutsätta att en verklig förlust föreligger och av handlingarna framgick att förlusten vid avyttringen av aktierna i B är en bokföringsmässigt framräknad förlust kunde avdrag för förlusten enligt denna ledamot därför inte medges enligt bestämmelserna för tillfällig förvärvsverksamhet.

De två andra ledamöterna uttalade en mening av samma innebörd som de tre skiljaktiga i rättsnämnden anförde.

Anm: Se även RÅ 1956 not 1776; RÅ 1973 A 194; RÅ83 Aa 226; och RÅ85 I:86 samt prop 1980/81:68, s 137, 200 och del B, s 204 och GRS del 1 8:e uppl, s 320. Jämför även RÅ 1986 ref 104.

Bilresor till och från arbetsplats — ej nödvändigtvis alltid kortast möjliga körsträcka. RÅ 1986 ref 41

Besvär av TI angående L:s inkomsttaxering 1979.

L var bosatt i Arlöv och anställd vid Televerkets Radiokontor på Stadiongatan i södra delarna i Malmö. I sin deklaration yrkade han avdrag för kostnader för resor med egen bil mellan bostaden och arbetsplatsen med 3 561 kr beräknat efter en körsträcka tur och retur om 30 km per dag.

TN medgav avdrag med 2 609 kr beräknat efter närmaste färdväg om 22 km tur och retur.

L överklagade. Han uppgav att han följt uppmaningarna i press och radio att använda Ringvägen i stället för att köra genom centrala Malmö.

LR yttrade: — Det får antas att den av L använda färdvägen mellan bostaden och arbetsplatsen är lämpligast med hänsyn till trafikförhållanden m m och att densamma medför mindre körtid än om färdvägen gått genom centrala Malmö. Med hänsyn härtill och övriga omständigheter finner LR skäligt att medge L yrkat avdrag för kostnader för resor mellan bostaden och arbetsplatsen.

Hos KR yrkade TI att TN:s beslut skulle fastställas och anförde bl a: I KL:s begrepp ”skälig kostnad” för resor till och från arbetsplatsen ligger att vägavståndet normalt skall beräknas efter den kortaste möjliga körsträckan. Skäl att frångå denna beräkningsgrund kan inte anses föreligga.

KR i Gbg avslog besvären och yttrade: L har uppgivit att han följt uppmaningen i press och radio att inte köra genom centrala Malmö utan i stället köra Ringvägen som går utanför Malmö. Denna körväg får vidare — även om någon tidsvinst inte skulle uppstå — anses utgöra den normala färdvägen för honom. Med hänsyn härtill och till omständigheterna i övrigt finner KR

att skäligen avdrag för kostnader för resor mellan bostad och arbetsplats bör beräknas med utgångspunkt från den färdväg L sålunda använt.

TI gick vidare till RR, som yttrade: — Enligt punkt 4 första stycket av avsnitt 33 § KL har skattskyldig under vissa förutsättningar rätt till avdrag för skäligen kostnad för resor till och från arbetsplatsen. De två följande styckena, som fogats till anvisningspunkten genom lagstiftning år 1969, innehåller vissa regler om avdrag vid användande av egen bil för resor till och från arbetsplatsen. I den proposition som låg till grund för 1969 års lagstiftning anförde departementschefen (prop 1969:29 s 30) att som skäligen kostnad anses i regel lägsta avgift för tillgängligt allmänt kommunikationsmedel, såsom järnväg, spårväg eller buss. Av detta uttalande får anses följa att avdrag för resor med egen bil normalt skall, med tillämpning av den i anvisningspunktens andra stycke angivna schablonen, beräknas till lägsta belopp, d v s efter kortast möjliga körsträcka. Frågan i målet gäller om sådana omständigheter kan anses föreligga som motiverar att kravet på kortast möjliga körsträcka frångås.

L har uppgett att han icke räknar med någon tidsvinst om han kör på Ringvägen i stället för att köra genom Malmö. Vi bedömningen skall emellertid hänsyn även tagas till trafikförhållanden m m. Från många synpunkter får det anses klart fördelaktigt att trafikanter väljer att färdas på Ringvägen i stället för att passera Malmö. Med hänsyn härtill och då körning på Ringvägen innebär endast en 4 km längre färdsträcka enkel resa än vid färd genom Malmö och medför ett ökat årligt avdragsbelopp om endast ca 950 kr föreligger anledning att frångå kravet på kortast möjliga körsträcka.

RR bifaller inte besvären. (Dom 14.2. 1986)

Två ledamöter av RR ville bifalla TI:s talan. De framhöll bl a att av departementschefens uttalande fick anses följa att avdrag för resor med egen bil normalt skall, med tillämpning av den i anvisningspunktens andra stycke angivna schablonen, beräknas till lägsta belopp, dvs efter kortast möjliga körsträcka. Frågan i målet gäller om sådana omständigheter kan anses föreligga som motiverar att kravet på kortast möjliga körsträcka frångås. L har uppgett att han inte räknar med någon tidsvinst om han kör på Ringvägen i stället för att köra genom Malmö. Inte heller i övrigt har det förekommit någon omständighet som bör föranleda att kravet på kortast möjliga färdväg frångås.

Använder Du HOGIA redovisningssystem?

Vi kan nu erbjuda Dig en sensationell programnyhet. Nu kan Du hämta alla saldon från Hogia redovisningssystem och bara på ett par ögonblick överföra dem till vårt system DPR, och öppna ditt HOGIA system för följande funktioner:

- Automatiskt periodbokslut färdigställs
- Deklarationer för såväl aktiebolag som firma/HB och privat
- Skatteberäkning och kontantberäkning direkt ur deklARATIONEN
- Kontoutdrag överförs i ett separat kontrollprogram, där du kan analysera alla poster och lägga in eventuellt saknade belopp med kommentar för åtgärd
- Automatiskt årsbokslut med alla handlingar till P.R.V.
- Automatiskt överföra balans – och resultaträkning till en grafisk redovisning, där du kan se utvecklingen på olika konton månad för månad eller under ett längre tidsperspektiv i tex ett diagram
- Automatiskt överföra balans – och resultaträkningen till vår modul: "Se om ditt företag", med finansieringsanalys, medelsanalys, nyckeltal m.m.

PLANDATA AB REVISION

Årstaängsvägen 1 A 117 43 Stockholm Tel: 08-709 00 00

GRS

Skattehandboken

finns idag tillgänglig för de flesta skattejurister, advokater och revisorer. GRS är den naturliga utgångspunkten för lösning av skatterättsliga problem.

Del V, som kommer ut i början av december 1987, innehåller 590 sidor och omfattar resten av kommentaren till KL och början (1–5 §§) till Si. Bandet innehåller även ett **alfabetiskt slagordsregister** till del I–V. I december kommer också *supplement 3* ut med uppdatering till band I–IV. Därigenom är GRS I–V aktuell per den 1 juli 1987. Band VI beräknas komma ut i maj 1988. Supplementet innehåller också en **rättsfallsnyckel**, som skall underlätta för läsaren att finna var ett visst rättsfall behandlas.

Läs recensionerna i Skattenytt 1–2/1986 och i Skattenytt 8–9/1987!
Bestäm nu om Ni behöver ett eget exemplar av GRS!

NORSTEDTS

Box 2052, 103 12 Stockholm. Tel 08/789 30 00 (kundtjänst)

Verket kan även köpas i bokhandeln, där här angivet pris är cirka pris.

Jag beställer i serien Norstedts Laghandböcker

_____ ex av **GRS Skattehandbok, del I–VI**
Pris 750 kr inkl moms per del

Betalningssätt

- mot faktura på levererade band
- genom delbetalning. *Del I–VI kan delbetalas* under tio månader med 500 kr per månad (dvs 6 band à 750 kr plus ränta 500 kr – effektiv ränta 13,33 %) enligt lagen (1978:599) om avbetalningsköp mellan näringsidkare m fl.

Min order inkluderar abonnemang på kompletteringsbladen. Jag är införstådd med att jag när som helst kan säga upp detta abonnemang genom att skriftligen meddela Norstedts Förlag.

Företag Namn _____

Adress _____

Postadress _____

Namn-teckning _____

Kupongen sändes till Norstedts Laghandböcker, Box 2052, 103 12 Stockholm